

Wijzer

Provinciaal Kapittel 2021

Monique Heijman

Jan Lathouwers, Peter Denneman, Charles Leta

nummer 2 – oktober 2021

van de redactie:

U leest over de besluiten van het Kapittel, ons bezoek aan Groot-Bijstervelt, vier nieuwe menhirs, rijdende bazaar, 50 jaar Montfortkerk, Requiemvieringen en meer dat wij met u willen delen.

Daarnaast natuurlijk weer nieuws uit de Wereldwijde Congregatie, Wijzertjes en de overleden confraters.

redactie:

Peter Denneman, John van Oss en Monique Heijman

Een nieuw Provinciaal Bestuur is gekozen op de tweede dag van het Provinciaal Kapittel dat op 15 en 16 juni 2021 werd gehouden. Eerder uitgesteld vanwege Corona, kon dit eindelijk doorgang vinden en ook was een gastvrije ontvangst in het Bezinningscentrum van de 'Zusters Onder de Bogen' in Maastricht weer mogelijk.

Voorafgaand aan de keuze van een nieuw Provinciaal Bestuur waren er besprekingen over: de **toekomstige status** van de Nederlandse Provincie en besloot men bij het Generaal Bestuur in Rome een aanvraag in te dienen om vice-provincie te worden. Bij een vice-provincie blijft de overste dezelfde bevoegdheden houden, maar is er geen Kapittel meer nodig; een jaarlijkse algemene ledenvergadering en overleg met de Buitengewone Provinciale Raad volstaat. Bij een vice-provincie geldt eveneens een benoeming van de overste voor de duur van 3 jaar, met een maximum van 12 jaar. Het aantal leden in Nederland ligt binnen de marge, zodat een overgang van provincie naar vice-provincie mogelijk is.

Vervolgens werd gesproken over het aantrekken van een **extern deskundige** om het bestuur te ondersteunen. Er is binnen de BPR (Buitengewone Provinciale Raad) meerdere malen aangegeven te kijken naar de toekomstige bestuurskracht. Is deze voldoende of moet een beroep gedaan worden op extern deskundigen? De statuten staan niet toe dat een niet-montfortaan benoemd wordt tot bestuurslid. Het belangrijkste doel voor het benoemen van een extern deskundige is dat de provinciaal overste te allen tijde een beroep op diegene kan doen om mee te denken. Het Kapittel geeft toestemming tot het aanstellen van een extern deskundige voor de komende 3 jaar.

Dan bespreekt het Kapittel de **communititeiten**. De montfortanen kiezen voor het voortbestaan van de huidige twee lokale communititeiten in Schimmert en Houthem. Het nieuwe bestuur zal het op zich nemen adequate zorg te waarborgen en aandacht hebben voor de religieuze sfeer en de montfortaanse spiritualiteit. Iedere confrater mag en kan daarop rekenen. De beide oversten krijgen steun op het personele vlak en op organisatorisch- en beheersmatig vlak.

2-sporenbeleid

Er zal een verzoek aan het Generaal Bestuur in Rome voorgelegd worden om nog één of twee jongere confraters uit Indonesië naar Nederland te laten komen om samen met Stefan Musanai en Charles Leta te werken aan het opgestarte Montfortaans Project: jonge gelovigen ruimtelijk en virtueel mogelijkheid bieden hun geloof ter sprake te brengen. Het klooster in Schimmert zal verbouwd worden.

nieuw Provinciaal Bestuur

Zoals de peiling al liet zien, wordt Peter Denneman gekozen tot provinciaal overste. Tot 1e raadslid wordt Charles Leta gekozen en tot 2e raadslid Jan Lathouwers. Alle drie accepteren zij hun functie. Het Provinciaal Bestuur kiest in haar raadsvergadering van 6 juli 2021 Charles Leta tot vice-provinciaal en Jan Lathouwers tot provinciaal-econoom.

Installatie door Marco Pasinato, lid van het Generaal Bestuur

Peter, Jan en Charles: 'Wij gaan vol vertrouwen de toekomst tegemoet, omdat wij mogen rekenen op gebed,

medewerking van onze confraters en de inzet van alle medewerkers.' ■

Kapitulanten met leden van de communititeit Vroenhof

Afscheid John van Oss als pastoor

Peter Denneman smm

John van Oss, een geliefd en bekend gezicht in de parochies van Schimmert en Genhout, heeft afscheid genomen van zijn parochianen. Van 1973 tot 1984 was hij kapelaan in de St. Remigiusparochie van Schimmert, van 1983 tot 10 oktober 2021 pastoor van de St. Hubertusparochie van Genhout en van 1994 tot 26 september 2021 pastoor in de St. Remigiusparochie van Schimmert.

Op 26 september 2021 werd in Schimmert afscheid genomen met een Eucharistieviering uit dankbaarheid in de St. Remigiuskerk en vanaf 14.30 uur een afscheidsreceptie in 't Gemeinsjapshoes in Schimmert. Vele parochianen en bestuursleden, onder wie vicaris-generaal

R. Maessen, kwamen John de hand drukken om hem te bedanken voor de vele jaren als pastoor, alle hulp die ze van hem hebben mogen ontvangen en voor alle keren dat ze een beroep op hem mochten doen. Het afscheid van de parochianen van Genhout vond op 10 oktober plaats.

Het begon met een feestelijke Eucharistieviering in de Sint Hubertuskerk. Op het eind van de viering sprak één van de bestuursleden: 'U bent 38 jaar onze pastoor geweest en hebt hard gewerkt om van onze parochie een fijne, samenwerkende gemeenschap te maken. Dat is u gelukt! Kijk maar naar de vele vrijwilligers die u om u heen hebt verzameld.' Na een lunch voor de genodigden, begon om 14.30 uur de drukbezochte afscheidsreceptie in de Hubertuskerk. ■

Officiële opening Landgoed Groot Bijstervelt

Op zaterdag 11 september 2021 tijdens het erfgoedweekend, vond de officiële opening plaats door burgemeester Judith Keijzers-Verschelling en konden bezoekers op zondag een kijkje nemen in de panden.

Tijdens de open dag wisten een kleine 2.000 mensen de weg naar het landgoed te vinden. Het weer zat mee en bezoekers liepen via een uitgestip-

pelde wandelroute op een plattegrond over het landgoed. Op enkele plekken kon men genieten van muziek van de Sunny Beams, Emiel van Dijk en toneelspel van Monumentje. In de panden werden bezoekers rondgeleid door medewerkers en vrijwilligers, alles met inachtneming van de privacy van de bewoners.

Het park is het afgelopen jaar flink onderhanden genomen en veel wandelaars komen dagelijks een frisse neus halen. Aansluitend genieten ze van een versnapering in 'Brasserie Montfort'.

Het was een weekend met een gouden randje. Groot Bijstervelt bruist en wordt weer in volle glorie gebruikt. ■

Weer even terug...

Peter Denneman smm

Dat gebeurde donderdag 30 september jl. Een bus brengt de confraters en hun medewerkers vanuit de gemeenschappen van Schimmert en Vroenhof naar Oirschot. Anderen komen met eigen vervoer, zoals de 3 confraters uit België en 2 confraters uit Duitsland.

Een bijzonder moment als de bus de Montfortlaan oprijdt van wat nu heet 'Landgoed Groot Bijstervelt'. Ja, de grote beuk staat er weer groots en fier bij, net alsof er in de laatste jaren niets in zijn directe omgeving is gebeurd. Het beeld van Montfort staat dicht bij de Montfortlaan met zijn blik gericht naar de straat, de wereld. Dat past wel bij hem.

De ontvangst is hartelijk. Oud bekenden uit de buurt en medewerkers van Bijstervelt staan ons op te wachten. Het is een hartelijk weerzien. Na de koffie gaan we naar de Montfortkapel. De welbekende klanken van het orgel klinken als een thuiskomen en begeleiden ons naar binnen. Opvallend hoeveel ruimer de kapel is geworden doordat het plafond en de bogen van een lichtere tint verf zijn voorzien. Ook de fresco's in de apsis worden nog sprekender. Mijn blik wordt getrokken naar de 1ste fresco rechts: Montfort als kruisdrager, die de nodige tegenwerking en teleurstelling heeft moeten trotseren. In zijn geschriften getuigt hij van zijn diepe verbondenheid met de gekruisigde Jezus. Bij zijn voeten liggen de beelden van de twee die Hem tot het kruis zijn gevolgd: zijn moeder Maria en zijn apostel-vriend Johannes. Hier moet ik denken aan de vele confraters die net als Maria en Johannes, Jezus zijn gevolgd. Sommigen van hen hebben het met hun dood moeten bekopen. Dat doet

me kijken naar de 1ste fresco links dat montfortaanse missionarissen in beeld brengt. Jonge mannen met een fakkel in de ene hand en de rozenkrans in de andere. Velen zijn van hier de wereld ingetrokken! Ik mag er één van zijn, al is mijn wereld beperkt gebleven tot Nederland. In de Viering van Woord en Gebed mijmer ik nog wat verder over deze kapel, voor ieder van ons een heel bijzondere plek.

Na de gebedsviering in de kapel gaan we naar 'Brasserie Montfort'. Hij, de nederigheid zelve, moest eens weten dat zijn naam hieraan is verbonden. Na een smakelijke lunch gaan we verkennen wat er van ons voormalig Grootseminarie is geworden. De ene verbazing volgt op de andere. Het ziet er bijzonder goed uit. De wandeling door het park maakt ons duidelijk dat dit een prachtig oord was en is gebleven.

Het is tegen half vier als onze bus op de oprijlaan staat. Dit bezoek was weldadig. Heel goed om hier even terug te zijn geweest. ■

Nieuw monument bij 'SMM-Memorial'

Servé Kengen

In 2018 werd in Schimmert een monument geplaatst waar montfortanen herdacht worden die in het buitenland begraven zijn, alsook de montfortanen die in Nederland op diverse kerkhoven begraven werden. Omdat toen nog niet duidelijk was wat er zou gebeuren met het kloosterkerkhof te Oirschot, werden de namen van de aldaar begraven confraters nog niet in het monument opgenomen.

Ondertussen is met de directie van Groot Bijstervelt overeengekomen dat voor het kloosterkerkhof Oirschot een eeuwigdurende grafrust gaat gelden. Ruiming van het kerkhof door de montfortanen is daardoor niet meer nodig.

Om alle overleden montfortanen op één plaats te gedenken, zullen de namen van de in Oirschot begraven confraters op een nieuw monument in Schimmert vereeuwigd worden.

Tevens zal een gedeelte van het monument bestemd zijn om de Dochters der Wijsheid, waar ook ter wereld begraven, blijvend te herinneren. Op een gedeelte van het monument zullen de namen van de herbegraven confraters van Voorschoten vermeld worden.

Het monument bestaat uit vier menhirs, overeenkomstig de menhirs van het reeds aanwezige grote monument. De menhirs zijn gemaakt van Henegouwse hardsteen, de steensoort waar alle monumenten op het kerkhof te Schimmert van gemaakt zijn. De bovenkanten van de menhirs zijn gebroken, hetgeen een symbool is voor het gebroken leven.

Door de komst van dit nieuwe monument is er een plek ontstaan waar alle overleden Nederlandse montfortanen, waar ter wereld ook begraven, herdacht worden. ■

Monument in wording bij de steenhouwer

Requiemvieringen 6 november 2021

Het is weer mogelijk om in een Requiemviering onze overleden broeders, paters, zusters en familieleden te herdenken. De gebeurt op zaterdag 6 november om 11.00 in de St. Remigiuskerk te Schimmert en – dit jaar weer mogelijk! – ook in de Montfortkapel in Oirschot. Na de viering worden de graven gezegend en op het kloosterkerkhof te Schimmert tevens de 4 nieuwe menhirs. Na afloop van de plechtigheden is eenieder genodigd voor de koffietafel. In Schimmert in 't Weverke' en in Oirschot in 'Brasserie Montfort'. In verband hiermee, het verzoek u vóór 1 november a.s. aan te melden bij het provinciaal secretariaat: info@montfortanen.nl of 043-2065002.

Nieuws uit de Wereldwijde Congregatie

Pélerinage Marche Montfortaine (Charles Leta smm)

Van 28 tot 31 juli 2021 nam ik deel aan 'Pélerinage Marche Montfortaine' in Saint-Laurent-sur-Sèvre, Frankrijk. Jaarlijks wordt deze bedevaart georganiseerd door een groep niet-montfortanen in samenwerking met de Franse montfortanen. Deze groep is geïnspireerd door het leven en de werken van Montfort. Om Montfort te introduceren en zijn leer onder meer mensen te verspreiden, nodigt de groep elk jaar mensen uit om deel te nemen aan de 'Pélerinage Marche

Montfortaine'. Het programma houdt in dat de deelnemers elke dag, twee aan twee, naar verschillende plaatsen lopen waar Montfort is geweest en heeft gewerkt. Dit keer waren het de plaatsen waar Montfort tegen het einde van zijn leven (1715) een missie heeft gehouden. Normaal gesproken duurt dit programma een week, maar vanwege corona werd het ingekort tot een paar dagen en was de opkomst van deelnemers ook beperkt. Wij waren met circa 50 deelnemers. Niet alleen niet-montfortanen, maar ook leden uit verschil-

Charles met Willi Selman

lende congregaties, waaronder de Broeders van St. Gabriel en Dochters der Wijsheid. De dag begon met een ochtendgebed en gezamenlijk ontbijt. Daarna ontving iedereen 'proviand' in de vorm van een Bijbeltekst en een stukje uit het levensverhaal van

Deelnemers met op de achtergrond de basiliek waar Montfort en Marie-Louise begraven zijn

Montfort. Dit om onderweg over na te denken. Dan werd eenieder op pad gestuurd. Het was interessant dat je elke dag met iemand anders liep. Daardoor kon je elkaar verrijken met verschillende levenservaringen en reflecties. Omdat ik de Franse taal niet machtig ben, riep ik telkens Willi. Hij is mijn Indonesische medebroeder die al drie jaar in Frankrijk werkt. De voettocht werd elke dag onderbroken met een pauze op een plek waar wij de Eucharistie vierden en daarna samen lunchten. Voor mij was het een bijzondere ervaring. Ik had al eens ooit naar Frankrijk willen gaan om de plaatsen, die te maken hebben met Montfort, te bezoeken. Nu was het eindelijk 'a dream come true'. Ik ben er dankbaar voor. Ik heb Montfort leren kennen als een harde werker. Opmerkelijk hoe hij over lange afstanden van de ene parochie naar de andere liep. Geen wonder dat hij op zo'n jonge leeftijd is gestorven. Heel fijn ook om niet-montfortanen te ontmoeten, die Montfort goed kennen en de spiritualiteit van Montfort bewonderen en daarnaar proberen te leven. Dat geeft mij hoop!

De rijdende bazaar

(Antoon van Noije smm)

In de bijna 28 jaar dat we begonnen zijn met het project Sitio Agar, zijn

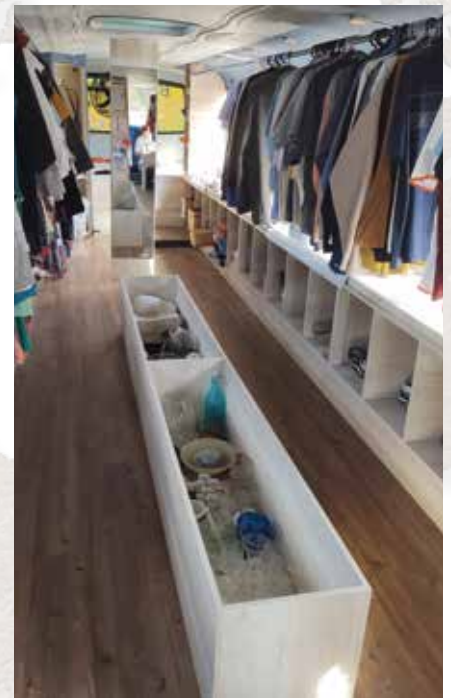

we nog nooit zo erg getroffen door de instabiele situatie in Brazilië. Op het moment dat ik dit zit te schrijven

is het aantal besmettingen hier in Brazilië al de 20 miljoen gepasseerd en we naderen het aantal van 600.000 doden. Zeker door het negatieve optreden van de president, ook op economisch gebied, zijn de Brazilianen veel armer geworden.

De basisbenodigdheden zoals rijst en bonen zijn in deze twee jaar met 50% gestegen, om maar niet te spreken over de prijs van vlees. Vroeger was vlees eten op de vrijdag een zonde, nu is het een wonder! Het project Sitio Agar lijdt onder de situatie als nooit tevoren. In 26 jaar hebben we bijna nooit etenswaren hoeven kopen; alles werd gegeven door groepen, bedrijven en particulieren.

De subsidieregelingen zijn tot nu toe niet aangepast aan de werkelijke onkosten die we hebben. Daarom

moeten we van alles bedenken om toch rond te kunnen komen. We zorgen voor 115 bewoners, 80

kinderen en jongeren, 24 bejaarden en 10 volwassenen met een handicap. Daarvoor hebben we 150 personeelsleden die 24 uur per dag klaarstaan voor onze bewoners die allemaal in een hoge moeilijkheidsgraad verkeren. Na een gulle gift van de Nederlandse montfortanen, haar Giftencommissie en een congregatie van Nederlandse zusters, konden we dit jaar een bus kopen. 'Een rijdende bazaar' voor de verkoop van tweedehands producten. De autobus is helemaal opgeknapt en aangepast, werkelijk een juweeltje en draagt op deze manier bij aan het voortbestaan van ons project. Een project voor een betere wereld, vooral voor hen die aan de rand van de samenleving vertoeven. Hartelijk dank en een bijdrage blijft nodig.

Montfortanen 150 jaar in Haïti

(Monique Heijman)

In Port-au-Prince (Haïti) vierden de montfortanen in de kerk van Saint Louis, koning van Frankrijk, op zondag 29 augustus 2021 het jubileum van 150 jaar aanwezigheid in Haïti. Op 30 augustus 1871 kwamen de eerste Franse montfortanen in Haïti aan en zij werden verwelkomd door de toenmalige aartsbisschop van Port-au-Prince, Mgr. Guilloux; de eerste missionaire aanwezigheid van montfortanen buiten Frankrijk in 1871.

Voorbeeld van dienend leiderschap

(Monique Heijman)

Dr. Lazarus Chakwera, president van Malawi, heeft de wijze waarop de montfortaan Thomas Msusa, aartsbisschop van Malawi, zijn ambt uitoefent een voorbeeld genoemd van dienend leiderschap. Een bron van inspiratie voor velen, waaronder zichzelf. "Telkens als ik aan leiderschap denk, raak ik geïnspireerd door aartsbisschop Msusa. Hij is een levend voorbeeld van dienend leiderschap", verklaart de president. Hij prijst aartsbisschop Msusa om zijn nederigheid, waardoor hij gemakkelijk kan samenwerken met zowel de laagste als de hoogste rangen. "Nederigheid is geen vernedering, maar het belang van de ander voorop stellen".

Aartsbisschop Thomas Msusa smm

Opening montfortaanse missiepost in Mexico

(Monique Heijman)

Op 15 augustus 2021, Maria Tenhemelopneming, werd in Ecatepec (Mexico), met goedkeuring van de bisschop, een missiepost van de montfortanen geopend. In de Kathedraal van het Heilig Hart van Jezus vond in de ochtend een Eucharistieviering plaats om dit heugelijke feit te vieren. In zijn homilie bevestigde de bisschop dat de aanwezigheid van de montfortanen in zijn bisdom een vrucht van de Voorzienigheid is. 's-Middags hield bisschop Roberto een viering in de basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van Guadalupe. Hij vertrouwde de nieuwe montfortaanse missie toe aan de Maagd Maria.

Continentaal Missiejaar 2022 - Azië en Oceanië

(Monique Heijman)

Het Generaal Bestuur presenteerde onlangs de website en het logo van het Continentaal Missiejaar 2022 voor Azië en Oceanië. De montfortanen en associés van deze twee continenten willen hun verbondenheid versterken. ■

Wijzertjes

Montfortkerk - Tilburg 50 jaar

(Joke Roovers)

De Montfortkerk bestaat binnenkort 50 jaar. Zaterdag 18 december 1971 werd deze ingezegend door bisschop Bluysen. De kerk staat in een wijk die in het begin van de zestiger jaren werd gebouwd en bevolkt door vele jonge Tilburgse gezinnen, die hier met veel plezier hun toekomst op wilden bouwen. Nu, 50 jaar later, wonen nog veel van deze inmiddels bejaarde mensen graag in de wijk, tezamen met nieuwe gezinnen afkomstig uit meer dan 100 verschillende landen. De kerk wordt bezocht door een kleine, maar hechte gemeenschap. De parochie is iets ouder. Eind 1966 is gestart met de opbouw. De kerk ligt min of meer verscholen tussen de woonhuizen. Het is een bescheiden intieme ruimte met een religieuze waardigheid, waarin je je uitgenodigd voelt en waar mensen zich gemakkelijk thuis voelen. De ruimte leende zich om een Kerst-in te organiseren of middels spelen met jongeren aan de slag te gaan. In de negentiger jaren werd met veel inzet van eigen vrijwilligers een aanbouw gerealiseerd. De nieuwe ruimtes zijn jaren intensief gebruikt, maar door teloorgang van de religieuze betrokkenheid en verandering van de woonwijk hadden we ze op een gegeven moment niet echt meer nodig. Het voortbestaan van de paro-

Wiel Logister in een Palmpasen viering

chie, en dus ook van de kerk, was in onrustiger vaarwater terecht gekomen. De montfortanen hadden de parochie teruggegeven aan het Bisdome, maar er was geen bedienaar. Gelukkig hebben we toch nog meer dan 10 jaar samen mogen werken met montfortaan Wiel Logister, een bescheiden, wijze man, die meer dan we weten mensen heeft bijgestaan en in veel vieringen is voorgedaan. In 2012 werd pastoor Frank Lemmens benoemd. Hij kreeg de opdracht een fusie voor te bereiden van 4 parochies. Na de fusie van 4 parochies tot de nieuwe parochie 'Peerke Donders', heeft het kerkbestuur overwogen wat ze met de gebouwen konden doen. In goed overleg met de gemeente is de aanbouw van de kerk een huisartsenpost geworden. Hier zijn alle wijkbewoners blij mee. De wijk had al jaren geen huisarts meer. De oorspronkelijke kerk blijft een kerkgebouw, dat ook gebruikt wordt door twee andere geloofsgemeenschappen. Het is echt een kerk van deze tijd, een huis van God. We komen thuis bij onze Vader. Nog onlangs zei iemand: "We zouden meer van deze intieme kerken moeten hebben voor de steeds kleiner wordende geloofsgemeenschappen". Daarmee is een 50-jarige kerk weer jong.

Montfortanen 140 jaar in Nederland

Op 28 april viert de Kerk de nagedachtenis van Louis-Marie Grignion de Montfort. Dit jaar, 6 september 2021, was het precies 140 jaar geleden

dat de congregatie zich in Nederland vestigde en de eerste confraters in Schimmert kwamen wonen, in Huize Willems. Ze moesten Frankrijk verlaten vanwege de anti-kerkelijke wetten die daar op dat moment golden. Tot op de dag van vandaag wonen er montfortanen in Schimmert. In totaal heeft de Nederlandse Provincie meer dan duizend leden geteld, van wie meer dan de helft als missionaris naar het buitenland is uitgezonden. In totaal heeft de congregatie veertien kloosters in ons land gehad. Op dit moment zijn er twee gemeenschappen: Schimmert en Valkenburg a/d Geul en telt de provincie 25 leden, van wie er 2 in Brazilië wonen en werken.

Jubilarissendag

Bijna alle confraters waren op 8 september in Vroenhof aanwezig om de professiejubilea van 9 confraters en de priesterjubilea van 5 confraters te vieren. Om 10.00 uur werd koffie gedronken en om 11.00 uur werd de Eucharistieviering gehouden, waarin de provinciaal overste voor ging en een overweging hield. In deze overweging bracht hij o.a. een ode van dankbaarheid aan God, Maria en Montfort. Maar ook aan elkaar, omdat de confraters elkaar hebben bijgestaan in tijden van moeilijkheden en twijfels. De viering werd gevolgd door een aperitief en een feestelijk diner. Een in alle opzichten geslaagde dag.

Mariacantieken in Dongen

Op zondag 12 september werden, als laatste van de serie Zomerconcerten 2021, de Mariacantieken van Montfort in de St.-Laurentiuskerk van Dongen gezongen. Het concert, waarvan ruim 100 personen genoten, werd afgesloten met Psalm 116 'Laudate Dominum'. Gelijk de cantieken is ook van dit muziekwerk Frans Bullens de componist. Bij de uitvoering bespeelde hij het harmonium en Ton Stevens het orgel. Met een dankwoord van de wethouder en een daverend en langdurig applaus werd het concert afgesloten. Een concert opgedragen aan confrater Simon Kuijten z.g., die in deze kerk vaak de voorganger was. Zie ook onze website www.montfortanen.nl onder het kopje YouTube kanaal (beneden aan de pag.), alwaar het concert te beluisteren is.

Retraite 'De zegen van de jaren'

(Piet Schoen smm)

We waren weer welkom bij de 'Zusters Onder de Bogen' in Maas-tricht en het was er goed verblijven. Bovendien was het ook nog mooi weer, een paar nazomerse zonnige dagen. Helemaal nieuw was wel, dat voor de eerste keer de retraite geleid werd door een vrouw, Mirjam Dirkx,

die het op een verrassende manier en buitengewoon goed heeft gedaan. Zij heeft ons in haar conferenties laten zien dat de ouderdom een zegen en nog vruchtbaar kan zijn. Het gezegde 'gezegende ouderdom' klopt wel degelijk, maar het 'ouderdom komt met gebreken' is ook helemaal waar. In de bijbel komen we veel verhalen van ouderen tegen, die op hoge leeftijd nog een belangrijke rol hebben vervuld in de heilgeschiedenis. Mirjam nam steeds een van die verhalen als uitgangspunt om ons in woord en beeld op originele manier te laten zien, dat we in het oud worden wel veel moeten loslaten (of vrijgeven) maar dat we ook nog vruchtbaar mogen zijn. Het was steeds weer verrassend, bemoeiigend en ook inspirerend om erop door te mijmeren en op een eigen situatie toe te passen. Hoe gaan we om met onze beperkingen, hoe geven we pijn en lijden een plaats, hoe zijn we nog betrokken bij al wat er in de wereld gebeurt? Ook de (Eucharistie) vieringen sloten er goed bij aan en waren rond hetzelfde thema opgebouwd, waarbij ook de cantieken van Montfort een plaats kregen. We hebben ook weer veel nieuwe liederen kunnen zingen, soms struikelend over de noten. Al met al een mooie en

geslaagde retraite; de slotviering was een echte dankzegging en als hoogtepunt hebben we elkaar na de lezing met enthousiasme toegezongen: 'jij bent gezegend, en gezegend ben jij' en dat herhaald en herhaald, totdat iedereen de anderen aldus had toegezongen. Een prachtig slot van een paar bijzondere dagen. Ik ben blij en dankbaar dat ik deze retraite heb mogen meemaken.

Overledenen

Olivier Maire

Op 9 augustus 2021 werd in Saint-Laurent-sur-Sèvre in de Vendée Olivier Maire, provinciaal

overste van Frankrijk, vermoord. Hij was 61 jaar, 35 jaar geproft en wijdde zijn leven aan de armen en uitgesloten; een man van groot geloof en vol van goedheid. De hoofdverdachte is de man tegen wie een onderzoek loopt voor het in brand steken van de kathedraal in Nantes in juli 2020. Het parket van La Roche-sur-Yon heeft de mogelijkheid van terrorisme uitgesloten. De minister van Binnenlandse Zaken gaf te kennen dat de verdachte niet bekend is in enig radicaliseringsdossier en richtte zijn condoleances aan de familie van Olivier Maire en aan de katholieke gemeenschap van de montfortanen.

Hub Reijnaerts

Hub werd op 22 augustus 1924 geboren in Berg en Terblijt. Van 1939 tot 1945 ging hij naar het kleinseminarie in Schimmert en maakte zijn noviciaat in Meerssen

in 1945. Op 8 september 1946 legde hij zijn eerste geloften af. In Oirschot studeerde hij filosofie en theologie en aldaar werd hij op 23 maart 1952 tot priester gewijd. In 1952 werd Hub benoemd als missionaris voor Malawi. Hij is de grondlegger van het eigen montfortaans huis in Nantipwili, waar nu Malawiaanse montfortanen wonen. Hub richt zich op het

lekenapostolaat, met nadruk op jeugdverenigingen. Dat is het begin geweest van zijn werk voor Kleine Christelijke Gemeenschappen; zijn antwoord op de problemen die hij tegenkwam. Hub gelooft: 'Dat waar mensen leren zichzelf en elkaar te helpen, zij werken aan een betere toekomst. De mensen vormen zelf de kerk.' Volgens Hub is dit eigen aan de montfortaanse wijze van missioneren, die zich altijd gericht heeft op de bewustwording van de gewone mens in zijn eigen omgeving. Meer hierover heeft Hub met zuster Nielsen f.d.s. en confrater Math Schoffeleers beschreven in het boek 'Montfortians in Malawi'. Tevreden over het vele werk dat hij in Malawi heeft mogen doen, keert Hub in 1997 voorgoed terug naar Nederland. Met zijn hart en zijn gedachten blijft hij verbonden met de mensen in Malawi. Een jaar geleden wordt duidelijk dat Hub meer zorg nodig heeft dan ons klooster kan bieden. Hij verhuist naar het zorgcentrum 'Cicero Residentie' in Amby, Maastricht. Op 12 augustus ontvangt hij de Ziekenzalving. In alle rust en vrede overlijdt hij in de middag van maandag 16 augustus 2021.

Piet van Hoof

Piet werd op 10 juni 1947 in Westelbeers geboren. Van 1959 tot 1963 ging hij naar

de Missieavakhschool te Bunde en maakte het noviciaat in Vroenhof in 1964/1965. Op 19 maart 1965 legde hij zijn eerste geloften af. Van 1965 tot 1971 werkte hij als timmerman en volgde de cursus tot meester-opzichter. Begin 1971 vertrekt Piet naar Indonesië, naar Borneo. Als architect ontwerpt hij kerken, kloosters en scholen. Ook is hij betrokken bij de opleiding aan de ambachtsschool op Sungai Putih en het runnen van een houtzagerij. Nadat het Bisdom rond 1994 ophield de houtzagerij te runnen en de ambachtsschool ophield te bestaan, heeft Piet zijn aandacht vooral gericht op het helpen van lokale gemeenschappen. Als volgeling van Montfort voelde Piet zich geroepen om mensen in moeilijkheden te helpen. Zo hielp Piet de mensen met watervoorziening en riolering. Daar waar iets hersteld moest worden was Piet aanwezig. Na verloop van tijd werd voor hem de ruimte bij het montfortaans klooster te klein en begon Piet, even buiten Sintang, iets nieuws. In Jemelak begon hij met het maken van compost, betonnen septic

tanks, bakstenen en nog meerdere betonnen werken. Piet's motto was 'kleinschalig, low budget' en hij dacht altijd na over hoe de levensstandaard van de lokale bevolking en de boeren verbeterd kon worden. Piet was een visionair, een duurzaamheidsfanaat en een echte lokale held. Iedereen die hem heeft ontmoet heeft genoten van zijn grappen, zijn praatjes, zijn gewone maar oprechte mening en zijn warme persoonlijkheid. Piet was een vaak bezocht figuur, ook om rustig en gezellig te buurten.

Ruim vier maanden geleden werd duidelijk dat Piet ongeneeslijk ziek was. Hij werd opgenomen in het ziekenhuis van Sintang, daarna vervoerd naar het ziekenhuis in Pontianak. De laatste maand verbleef Piet in ons klooster in Bandung, waar hij met veel zorg en aandacht werd omringd door zijn confraters. In de vroege morgen van 24 september 2021 is Piet gestorven. Daarna overgebracht naar zijn geliefde Sintang, waar hij op 26 september op het kloosterkerkhof is begraven. ■

Algemene Verordening Gegevensbescherming

Vanaf 28 mei 2018 geldt de nieuwe wet op de gegevensbescherming (AVG), vastgelegd in de Europese verordening GDPR. Van u als lezer gebruiken wij naam en adresgegevens uitsluitend voor het versturen van 'Wijzer' of een uitnodiging voor een montfortaanse dag. Uw gegevens worden niet gedeeld met derden. Indien u wenst dat uw gegevens uit ons adresbestand verwijderd worden, verzoeken wij u ons per mail te informeren: info@montfortanen.nl of via telefoonnummer: 043 - 206 5002. Door niet te reageren geeft u toestemming dat wij uw gegevens mogen gebruiken voor 'Wijzer' of een uitnodiging. Voor het plaatsen van artikelen en foto's hebben wij vooraf toestemming gekregen van betreffende personen.

Colofon

Deze periodiek is een uitgave van de Nederlandse montfortanen en verschijnt twee keer per jaar.

Adres

Provinciaal Montfortanen
Vroenhof 87
NL-6301 KE Valkenburg (Lb)
info@montfortanen.nl
www.montfortanen.nl

Ontwerp en DTP opmaak

Yoman Reclame Studio
www.yoman.nl

Drukwerk

Drukkerij Groels

Gratis abonnement

Als u toevallig deze 'Wijzer' heeft gelezen en u wilt dit periodiek voortaan ontvangen, meld dit via deze bon of e-mail info@montfortanen.nl.

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Sturen aan:

Redactie "Wijzer"

Vroenhof 87

NL-6301 KE Valkenburg (Lb)